

справедливо постъпилъ, азъ ще та науча да уважа-вашъ справедливостта.“

Слѣдъ туй, господаря отишълъ да види какъ слѣдва направата на пристанището въ Кронщатъ, и не слѣдъ много време пакъ са върнатъ на кораба; стѣлбата била направена, само не боядисана. Господаря казалъ на капитанина:

— „Ти не си изпълнилъ точно мойта заповѣдъ; стѣлбата по-напрѣдъ бѣше боядисана: внимавай добръ, ако неискашъ да испиташъ строгостта ми бѣди справедливъ въ всѣкой случай и постъпай дружелюбно и учтиво съ всичкитѣ чужденци.“

Приеманието на Данския посланикъ въ кораба.

Монарха билъ въ военния корабъ; дълги разговори съ капитанина Гослера го задържали повече отъ всѣкога. Дошли и му извѣстили, че данския посланикъ билъ пристигналъ въ Петербургъ и незабавно иска ауденция у негово величество.

— „Колкото по-с коро, толкозь по-добръ,“ казалъ господаря, „помолете го да доде тукъ.“

Всичката церемония отъ страна на господаря състояла въ туй, че, преди да пристигне посланика далъ сабята си на Новикова, писаръ въ кораба, зелъ неговата шпага и засталъ край мачтата; посланика дошълъ и всичкитѣ разговори слѣдвали на сжщото мѣсто. Слѣдъ като испратилъ госта, господаря излѣлъ изъ кораба съ сжщата шпага, а сабята му остала у Новикова; тя и до днесъ са съхранява отъ туй семейство.